

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711214866
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5711214866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. E., nar. X.X.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí rodiny Martin, dieťa rodičov, matky G. E., rod. B., nar.X.X.XXXX, bytom M. XXXX/X, U. a otca E. E., nar.XX.X.XXXX, trvale bytom U. U., v súčasnosti Š. O. XX u Bc. L. V., maloletá bytom ako matka, v konaní o návrhu matky o zvýšenie výživného na maloletú, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/302/2011-78 zo dňa 10.7.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu, ktorým zaviazal otca k povinnosti platiť na mal. O. E., nar. X.X.XXXX zvýšené výživné vo výške 200,- € mesačne od 1.11.2011, vždy do 20.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a v časti nedoplatku na výživnom od 1.11.2011 do 30.6.2012 v celkovej výške 640,- €, ktorým súd povolil tento nedoplatok splácať v splátkach po 25,- € mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok, p o t v r d z u j e .

V odvolaní nenažadujej časti zostal rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 20P/302/2011-78 zo dňa 10.7.2012 zaviazal otca k povinnosti platiť na maloletú O. zvýšené výživné vo výške 200,- € mesačne od 1.11.2011, vždy do 20.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol.

Súčasne vyčíslil nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.11.2011 do 30.6.2012 v celkovej výške 640,- €, ktorý nedoplatok povolil otcovi splácať v splátkach po 25,- € mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok tamojšieho súdu č.k. 7C/71/10-15 zo dňa 22.4.2010 v časti výroku o výživnom na maloletú O. E.. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že matka podaným návrhom sa domáhala zmeny rozsudku tak, že výživné pre jej dcéru O. sa zvýši zo sumy 120,- € na 220,- € mesačne z dôvodu, že od poslednej úpravy nastali podstatné zmeny, ktoré odôvodnili potrebu tejto úpravy.

Otec nesúhlasil s návrhom a žiadal jeho zamietnutie majúc za to, že nie je opodstatnený. Poukazoval na to, že na dcéru pravidelne prispieva sumou 120,- € mesačne, bráva si ju na víkend, chodí s ním na dovolenky, keď je chorá, ide s ňou k lekárke, zakupuje jej lieky.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázať, že návrh matky je čiastočne dôvodný. Rodičia maloletej nie sú už manželia, ich manželstvo bolo rozvedené a naposledy o výživnom bolo rozhodované v rámci rozvodového rozsudku sp.zn. 7C/71/10 zo dňa 22.4.2010, kedy bolo manželstvo účastníkov rozvedené, mal. O. zverená do výchovy a opatery matke a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu mesačne 120,- € počínajúc dňom právoplatnosti rozvodu, t.j. 23.4.2010. Prvostupňový súd porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia v apríli 2010 v čase rozvodu s okolnosťami v čase súčasného rozhodnutia mal preukázať, že v priebehu času za viac ako dva roky došlo k takej zmene pomerov oprávnenej maloletej aj povinného otca, ktorá odôvodnila zvýšenie výživného na mal. O.. S pribúdajúcim vekom, rastom, fyzickým a psychickým vyspíevaním a tiež v dôsledku stúpania cien tovarov a služieb sa zvýšili výdavky na základné hmotné potreby ako sú strava, oblečenie, obutie, hygienické a kozmetické potreby a na ďalšie dôležité a nutné výdavky spojené s plnením povinnej školskej dochádzky. Zmena nastala aj u rodičov. Obidvom sa zvýšil príjem, matke len o 15,65 € a otcovi o 263,39 €. Nebolo by preto spravodlivé, aby sa na zvýšených výdavkoch mal. O. podieľala len sama matka, ktorá si plní vyživovaciu povinnosť okrem finančného zabezpečenia aj osobnou starostlivosťou spojenou so zabezpečovaním jej každodenných potrieb a uspokojovaním bytovej potreby. Otec má okrem zvýšeného príjmu zo zamestnania aj príjem za činnosť futbalového rozhodcu v priemere v tomto roku (2012) 122,67 € mesačne, z ktorého musí financovať aj výdavky spojené s výkonom tejto funkcie. Prvostupňový súd konštatoval, že zvýšenie výživného o 80,- € nie je ani jednou tretinou zo zvýšenia jeho mzdy a predstavuje z jeho celkového príjmu ani nie jednu pätinu. Preto je presvedčený, že je v takej finančnej situácii, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť z príjmu cca 1.000,- € zvýšené výživné v celkovej sume 200,- € a splácať aj zameškané výživné 25,- €. Jeho príjem je taký, že bez problémov je schopný zabezpečiť potreby seba a nepochybne odôvodňuje aj platenie zvýšeného výživného na maloletú. Súd nezobral do úvahy splácanie pôžičky rodičom, lebo ide o jeho zavinenie, keď si v minulosti požičiaval peniaze a potom ich prehral v herniach a na rôzne hry a stávky. Vyživovacia povinnosť k maloletej je prvoradá a má prednosť pred ostatnými výdavkami. Je jeho hlavnou povinnosťou, najmä platenie výživného a hierarchia jeho výdavkov nemôže byť v rozpore so záujmom maloletej dcéry. Prvostupňový súd kladne hodnotil a nenechal bez povšimnutia skutočnosť, že otec s dcérou sa pravidelne skoro každý víkend stretáva, kedy zabezpečuje jej potreby, dáva jej darčeky, kupuje oblečenie, berie ju na dovolenku. Súd výživné zvýšil od 1.11.2011, t.j. od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala návrh. Pri takto upravenom výživnom otcovi vznikol nedoplatok 640,- €, ktorý súd vypočítal ako rozdiel medzi doteraz určeným a novoupraveným výživným (zvýšenie 80,- € x 8 mesiacov) a umožnil mu ho splácať v splátkach po 25,- € mesačne spolu s bežným výživným. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na jeho náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote otec maloletej. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí. Poukázal na to, že matka maloletej zamlčala príjem od partnera U. M., s ktorým žije a býva v spoločnej domácnosti dva roky. Z toho dôvodu sa on musel odsťahovať zo spoločného bytu. Teda rozvod nastal z dôvodu, že mala priateľa a nielen z dôvodu, že on hrával na automatoch. Keďže ostala bývať v ich spoločnom byte, úver na byt prezvala ona, pretože chcela, aby jej ostal byt. Na svoju dcéru teraz prispieva 120,- €, čo myslí, že na 13-ročné dieťa je ako polovica na výživu dosť (druhú polovicu by mala prispievať matka, ktorá poberá aj rodinné prídavky a daňový bonus). Súd pri určení výšky výživného vychádzal z majetkových pomerov obidvoch rodičov. Dáva do pozornosti súdu, že majetkové pomery na strane navrhovateľky sú lepšie, nakoľko má vo vlastníctve ich bývalý dvojizbový byt vrátane zariadenia, ktorý nadobudli spoločne. Obidvaja rodičia majú voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť, a preto považuje doterajšie výživné vo výške 120,- € za primerané. Jeho majetkové pomery sú na takej úrovni, že on nemá nič, nevlastní žiadny byt ani motorové vozidlo, býva u priateľky a vlastne nemá žiadny majetok. Má bohužiaľ iba dlžoby z minulosti, ktoré musí splácať. Sudkyňa to vôbec nebrala do úvahy. Ako dôvod uviedla, že ich spláca rodičom, že oni vraj počkajú. No on sa pýta, dokedy majú rodičia čakať so splátkami. Chce dodať, že už nehráva na automatoch tri roky a jeho život sa zmenil od základov a chce tieto chyby napraviť. Navrhovateľka má vlastný byt, s priateľom si kúpili auto. Obidvaja fajčia. On na svoju dcéru nezabúda, práve naopak, plne sa jej venuje, dobrovoľne jej platí obedy v školskej jedálni, ktoré jej matka nechcela platiť. Taktiež jej chcel prispievať na školské aktivity, ale dcéra nemá záujem. Má rada knihy a tie jej rád kupuje. Berie ju na kúpaliská, jazdia na kolieskových korčuliach ako aj na bicykli. Domnieva sa, že aj napriek rozsiahlemu dokazovaniu a podrobne zistenému skutkovému stavu určené výživné je nad jeho možnosti a schopnosti. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a návrh matky o zvýšenie výživného zamietol.

K podanému odvolaniu otca maloletej sa vyjadril písomne kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pokiaľ otec maloletej vo svojom odvolaní uvádza, že zamlčala na súde, že býva v spoločnej domácnosti so svojim súčasným priateľom, ona rozhodne popiera, že by uvedenú skutočnosť zamlčala. Poukázala na to, že kolízna pracovníčka pri ich spoločnom rozhovore sa jej na to pýtala a to, že na súde sa na to nik nepýtal, tak asi o uvedenej skutočnosti vedeli. Považuje za dôležité podotknúť, že snád' si otec maloletej nemyslí a nechce, aby jej priateľ financoval životné potreby ich spoločnej dcéry. Ešte raz poukazuje na pravidelné mesačné výdavky na maloletú O., ktoré sú vo výške 85,96 € a týkajú sa poplatkov za školu, životnú poisťku, sporenie, MHD a mobilný telefón + všetko ostatné, čo dieťa ešte potrebuje v bežnom živote, náklady na oblečenie, obuv, hygienické potreby. Dcéra dospieva, tak že jej stravovanie je pomaly v hodnote dospelého človeka. Po odchode otca zo spoločnej domácnosti bolo nutné maloletej kúpiť posteľ, koberec do izby a tiež jej kúpila mobilný telefón, ktorý potrebuje. Všetko financovala sama. Pokiaľ spomínal v odvolaní, že jej ostal dvojizbový byt, ktorý spoločne nadobudli, zabudol uviesť, že vďaka jeho hazardu o tento byt prišli, a preto sa nekonalo ani majetko-právne vysporiadanie manželov po rozvode. Jej po rozvode zostali len dlžoby, ktoré spôsobil odporca a ktoré teraz spláca. Stále jej platí mesačne iba 120,- € výživné a to nestačí na pokrytie výdavkov pre maloletú O.. Navrhla preto rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania, konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu ustanovenom v § 132 O.s.p., ktoré riadne vyhodnotil a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Preto odvolací súd nezistil pochybenie v rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorý zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletú O. zo sumy 120,- € na sumu 200,- € a k tejto povinnosti zaviazal otca od 1.11.2011. Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom nezistil žiadne pochybenie, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na citované ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p., ďalšie odôvodnenie nevykonáva.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na jeho náhradu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.